

ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ

Παλατίνος λόφος

Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

Ο **Παλατίνος λόφος**, λατινικά mons Palatinus, collis Palatum είναι ο πιο κεντρικός από τους επτά λόφους της Ρώμης και ένα από τα αρχαιότερα μέρη της πόλης. Ο λόφος είναι 40 μ. υψηλότερα από τη Ρωμαϊκή Αγορά (Forum Romanum), η οποία βρίσκεται βορειότερα· πιο νότια από τον λόφο είναι ο Μεγάλος Ιππόδρομος (Circus Maximus) και ανατολικά το Κολοσσαίο. Από την εποχή του Αυγούστου, το αυτοκρατορικό ανάκτορο κτίζόταν εκεί και πήρε το όνομά του *palatium* από το όνομα του λόφου. Η λέξη υπάρχει σε πολλές γλώσσες: ελληνικά παλάτι(ον), ισπανικά *palacio*, ιταλικά *palazzo*, γαλλικά *palais* και γερμανικά *palast*.

Πίνακας περιεχομένων

Παράγωγοι όροι

Ετυμολογία

Μυθολογία

Ιστορία

Μνημεία

Ανασκαφές

Πηγές

Η κεντρική θέση του Παλατίνου λόφου, μεταξύ των εππά της Ρώμης.

Παράγωγοι όροι

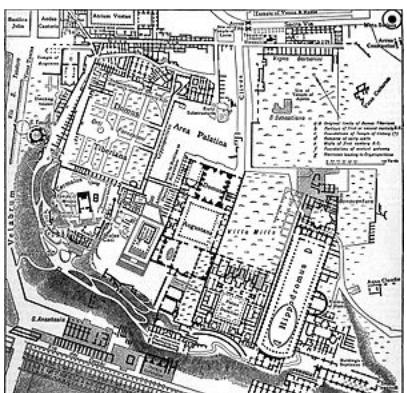
Η αγγλική λέξη *palace* προέρχεται από τα παλαιά γαλλικά *paleis*. Το επίθετο *palatinus* αναφέρεται σε κάτι, που σχετίζεται με το ανάκτορο του Αυτοκράτορα. Επίσης σε αξίωμα που χορήγησε ο Αυτοκράτορας, π.χ. *comes palatinus* (γερμ. pfalzgraf), αξίωμα ισοδύναμο του δούκα· η περιοχή του παλατινού κόμη του Ρήνου έμεινε γνωστή ως Παλατινάτο (Pfalz). Η λέξη *paladin*(o) αναφέρεται στους 12 ακολούθους του Καρλομάγνου και γενικότερα σε διακεκριμένους ιππότες.

Ετυμολογία

Ο Τίτος Λίβιος (59 π.Χ. - 17 μ.Χ.) η λέξη προέρχεται από Αρκάδες αποίκους, που ίδρυσαν την πόλη *Pallantium*, η οποία συνενώθηκε με άλλες και δημιουργήθηκε η Ρώμη. Ο Έννιος χρησιμοποιεί τη λέξη *palatum* για τον "παράδεισο" και ίσως συνδέεται με την Ετρουσκική *falad* (=ουρανός).

Μυθολογία

Σύμφωνα με τη Ρωμαϊκή μυθολογία στο νότιο μέρος του Παλατίνου λόφου υπήρχε το *Lupercal* (= σπήλαιο της λύκαινας), όπου τα βρέφη Ρέμος και Ρωμύλος βρέθηκαν από τη λύκαινα, η οποία τα κράτησε ζωντανά.

Τα κτήρια του Παλατίνου λόφου.

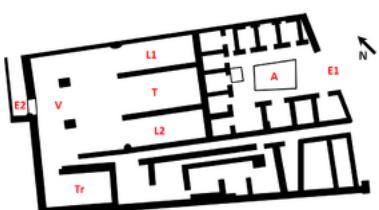

Η νότια πλευρά του Παλατίνου λόφου, με τα ανάκτορα που έκτιζαν διαδοχικά οι Αυτοκράτορες.

Η ανατολική πλευρά του Παλατίνου λόφου, φωτογραφημένη από το Κολοσσαίο.

την αρχή της Αυτοκρατορίας (27 π.Χ.) ο Αύγουστος (27 π.Χ.-14 μ.Χ.) έκτισε το ανάκτορό του (domus Augusti) και έναν ναό του Απόλλωνα. Βαθμιαία η περιοχή έγινε αποκλειστικά του Αυτοκράτορα: εδώ έκτισε το ανάκτορό του ο Τιβέριος (14-37). Το ανάκτορο του Νέρωνα κάηκε με την πυρκαϊά του 64 μ.Χ. Πέντε έτη μετά ο Νέρων έκτισε τον ευμεγέθη Χρυσό Οίκο του, επάνω από τον οποίο έκτισε ο Δομιτιανός (81-96) το εκτεταμένο ανάκτορό του (domus Flavia - Augustana - stadium). Οι Σεβήροι έκαναν σημαντικές προσθήκες στα κτήρια.

Η Οικία της Λιβίας.

Επίσης ο μεγαλόσωμος Κάκος (Cacus), αφού έκλεψε μερικά βόδια, ηττήθηκε εδώ από τον Ήρακλή. Ο ήρωας χτύπησε τόσο δυνατά τον άνδρα με το ρόπαλό του, που ο βράχος έκανε βαθούλωμα· σε αυτό αργότερα κατασκευάστηκε η κλίμακα του Κάκου.

Ιστορία

Η προέλευση της Ρώμης είναι από τον Παλατίνο: οι ανασκαφές έδειξαν, ότι η περιοχή κατοικείται από τον 10 αι. π.Χ. Οι ανασκαφές του 1907 και του 1948 αποκάλυψαν μία ομάδα από καλύβες, μάλλον ταφικής χρήσης, της περιόδου 90ς-70ς αι. π.Χ., που είναι περίπου η εποχή ίδρυσης της Ρώμης.

Σύμφωνα με τον Λίβιο, εδώ ζούσαν οι Ρωμαίοι πριν τη μετανάστευση των Σαβίνων και των Αλβινών στη Ρώμη. Στον λόφο γινόταν η αρχαία εορτή των Λουπερκαλίων. Κατά τη Δημοκρατική περίοδο (π. 509 - 44 π.Χ.) πολλοί εύποροι Ρωμαίοι είχαν τις κατοικίες τους εκεί. Από

Ογκώδεις αναλημματικοί τοίχοι επέτρεψαν την επέκταση των ανακτόρων επάνω στον λόφο.

Μνημεία

Ο λόφος είναι στην εποχή μας ένας επισκέψιμος αρχαιολογικός χώρος. Περιέχει τα εξής κτήρια:

- **Η Οικία του Αυγούστου.** Επίσης η Οικία της Λιβίας, συζύγου του Αυγούστου· έτσι ονομάζεται συμβατικά μία κατοικία, διότι βρέθηκε σε αυτήν ένα κεραμικό με το όνομά της και είναι κοντά με τον Οίκο του Αυγούστου. Βρίσκεται κοντά στον ναό της Μεγάλης Μητρός (templum Magna Mater) στα δυτικά του λόφου, σε ένα επίπεδο χαμηλότερο του ναού και είναι αξιοσημείωτος για τις νωπογραφίες του.
- **Το Παλάτι του Δομιτιανού σε τρία μέρη:** για την οικογένειά του, για τις υποθέσεις του κράτους και ένας κήπος (στάδιο).

- Η Οικία του Σεβήρου.
- Το Σεπτιζόδιον, ναός των επτά θεών των πλανητών.
- Ο Ναός της Κυβέλης.
- Ο Ναός του Παλατινού Απόλλωνα.
- Η Οικία του Τιβερίου. Είναι δίπλα στον ναό της Κυβέλης και τώρα είναι εκεί οι Κήποι Φαρνέζες.

Ανασκαφές

Κατά τη βασιλεία του Αυγούστου, η περιοχή του Παλατίνου λόφου ανασκάφτηκε· βρέθηκαν κεραμικά και εργαλεία της Εποχής του Ορειχάλκου και ο Αύγουστος δήλωσε τον τετράπλευρο τόπο "η αρχική πόλη της Ρώμης (Roma quadrata)". Η σύγχρονη αρχαιολογία βρήκε στοιχεία της Εποχής του Ορειχάλκου, που είναι πριν από την ίδρυση της Ρώμης. Ένα μουσείο στον λόφο εκθέτει τα ευρήματα αυτά, καθώς και ρωμαϊκά γλυπτά.

Το 1820 ανακαλύφθηκε εδώ ένας βωμός άγνωστος, που κάποτε πιστεύοταν ότι ανήκε στη θεότητα (numen) Aius Locutius.

Ο κήπος των υδάτων από το domus Augustana του Δομητιανού.

Μετά τη μεγάλη πυρκαγιά του 64 μ.Χ., κτίστηκαν άλλα, εκτός όμως από αυτό, που διατηρήθηκε για τη σπουδαιότητά του. Έχει θέα προς την Ιερά Οδό (Via Sacra).

Η θέση του domus Augusti είναι σημαντική, λόγω της εγγύτητάς του με την Αρχαία Βουλή (Curiae Veteres), την πιο παλιά από τις Βουλές της Ρώμης.

Το 2007 η Ιταλίδα αρχαιολόγος Ιρένε Ιακόπι ανακοίνωσε, πως είχε μάλλον βρει το μυθικό Σπήλαιο της Λύκαινας (Lupercal), κάτω από τα ερείπια της κατοικίας του Αυγούστου και της Λιβίας. Οι αρχαιολόγοι, καθώς εργαζόταν για την αποκατάσταση του ανακτόρου από την κατάρρευση, συνάντησαν ένα σπήλαιο 16 μ. βάθους. Οι φωτογραφίες δείχνουν μία αψίδα καλυμμένη με πολύχρωμα μάρμαρα, ψηφιδωτά και κοχύλια. Φαίνεται πως το Lupercal μάλλον μετατράπηκε σε ιερό από τους Ρωμαίους, σε μεταγενέστερους αιώνες. Στην κορυφή της αψίδας υπάρχει σχεδιασμένος ένας αετός. Αν και το μεγαλύτερο μέρος έχει καταρρεύσει και γεμίσει με χώμα, η με λείζερ εξέταση έδειξαν μία κυκλική κατασκευή, διαμέτρου 7,3 μ. και 8 μ. Τρεις διαπρεπείς αρχαιολόγοι εκτιμούν πως μάλλον είναι Νυμφαίο (κρήνη) ή υπόγειο Τρικλίνιο της εποχής του

Νωπογραφία από την Οικία της Λιβίας. Δωμάτιο των πινάκων (tablinum).

Νέρωνα.

Πηγές

- Tomei, Maria Antonietta. "The Palatine." Trans. Luisa Guarneri Hynd. Milano: Electa (Ministero per i Beni e le Attività Culturali Soprintendenza Archeologica di Roma), 1998.
-

Ανακτήθηκε από "https://el.wikipedia.org/w/index.php?title=Παλατίνος_λόφος&oldid=9599063"

Τελευταία τροποποίηση 05:34, 3 Αυγούστου 2022.

Όλα τα κείμενα είναι διαθέσιμα υπό την Creative Commons Attribution-ShareAlike License· μπορεί να ισχύουν και πρόσθετοι όροι. Χρησιμοποιώντας αυτό τον ιστότοπο, συμφωνείτε στους Πολιτική Ιδιωτικότητας. Το Wikipedia® είναι καταχωρημένο σήμα του Wikimedia Foundation, Inc., ενός μη κερδοσκοπικού οργανισμού.